

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi D. Sp. z o.o z siedzibą w C.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 7 maja 2015 r., w sprawie z powództwa D. Sp. z o.o. z siedzibą w C.
przeciwko B. P., K. P. i K. P.
o wydanie nieruchomości i zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2016 r.,

1) odrzuca skargę,

**2) zasądza od skarżącej na rzecz pozwanych B. P. i K. P.
solidarnie 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu
kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi,**

**3) przyznaje r.pr. P.P. ze Skarbu Państwa (kasa Sądu
Okręgowego) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej z urzędu kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych
powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą powódki D. sp. z o.o. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 7 maja 2015 r., Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Skarga nie spełnia wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem wyroku niezgodnego z prawem (por.: postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., sygn. akt IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 141, postanowienie SN z dnia 22 listopada 2005 r., sygn. akt I CNP 19/05, nie publ., postanowienie SN z dnia 23 września 2005 r., sygn. akt III CNP 5/05, www.sn.pl, postanowienie SN z dnia 11 sierpnia 2005 r., sygn. akt III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16). Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, ten kreatywny wymóg obliuguje skarżącą do złożenia oświadczenia, że szkoda wystąpiła, jak również do wskazania jej rodzaju i rozmiaru, a ponadto do powołania lub przedstawienia dowodów lub innych środków uwiarygodniających jej twierdzenie. Przesłanka uprawdopodobnienia szkody zostaje spełniona, jeżeli skarżąca powoła w skardze nie tylko wszystkie znane jej fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym wyrokiem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie

o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m. in.: postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, nie publ., postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, Biuletyn SN 2006, nr 6, s. 8). Tak rozumianego obowiązku skarżąca nie spełniła. Skarżąca podniosła wręcz, że wysokość szkody pozostaje na obecnym etapie postępowania kwestią drugoplanową i nie podała precyzyjnego rozmiaru tej szkody, a powołane dowody nie wskazują na związek przyczynowy szkody z wydaniem skarżonego orzeczenia. Również sygnalizowany spadek wartości działek, wchodzący w skład szkody, nie został poparty jakąkolwiek argumentacją.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżącą obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżąca powinna wykazać, że od zaskarżonego wyroku nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia (postanowienie SN z dnia 23 stycznia 2009 r., sygn. akt I CNP 108/08, www.sn.pl). Oznacza to obowiązek przeprowadzenia analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogłyby odnieść skutku. Skarżąca musi „wykazać”, a więc nie „wskazać”, „przytoczyć” czy „uwiarygodnić”, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu (postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., sygn. akt III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 140). Nie chodzi tylko o skargę kasacyjną, ale także o skargę o wznowienie postępowania oraz o inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności (zob. postanowienie SN z dnia 24 lipca 2008 r., sygn. akt I CNP 50/08, www.sn.pl). Skarżąca uzasadniając to, że w niniejszej sprawie wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, wykazała niedopuszczalność skargi kasacyjnej, ale nie przeprowadziła analizy prawnej

możliwości skorzystania z innych środków prawnych, jedynie ogólnikowo stwierdzając brak przesłanek do wznowienia postępowania.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

kc